

суда који су ми помогли да се снађем у том новом пољу. Тако, и лично славим. годишњицу познанства са уставним судством некадашње Југославије, увек се са захвалношћу сећајући својих тадашњих ментора: Павла Николића, Војислава Симовића и Јована Ђорђевића, као и других колега са Института друштвених наука и Института за упоредно право. Молим Вас да, овим важним поводом, примите честитке потпредседника Уставног суда Чешке Републике, Павела Ричетског, и других мојих колега, које нису само званичан израз признања, већ и подсећање на далеку и плодно сарадњу и пријатељске односе које ћемо, надам се, бити у могућности да обновимо. У правном смислу, не би било могуће приморати национални савет да исправи ситуацију. Желео бих да нагласим да израз признања утицају који је југословенско судство имало у Чехословачкој 1968, када су многа решења заснована на југословенском, аустријском (као што знате, имали смо дугу заједничку уставну прошлост) и немачком искуству нашла израза у нашем Закону о чехословачкој федерацији, није само формалност. Југословенско уставно судство је од почетка уживало међународно признање, што доказује и то да је прва међународна Конференција Европских уставних судова одржана у Дубровнику 1972. године. Са иницијативом се наставило, као што показују већ отпочете припреме за XVI конгрес конференције уставних судова. Током последњих 50 година, југословенско уставно судство, у виду Савезног уставног суда и уставних судова савезних република и аутономних територија, постало је важан део концепта европског уставног правосуђа. Задовољство ми је да приметим да историјско искуство показује, чак и на овој конференцији, да је институција уставног судства оно што наставља да спаја некадашње југословенске републике, а данас независне државе, а не да их раздваја. То је најдрагоценије откриће које ћу са собом понети из Београда.

Резиме.

У овом раду се анализира утицај југословенског уставног законодавства и уставног правосуђа на уставни систем у Републици Чешкој (или претходној Чехословачкој). Након општег увода, у коме аутор износи нека уопштена запажања о променама у радном механизму Уставног суда Републике Чешке после уласка у Европску унију, следи суштински део, који се састоји од четири поглавља у којима се нуди преглед српско-чешких надахнућа у области права. Прво поглавље је посвећено најстаријем периоду, друго стању између светских ратова и недуго након њих. Треће поглавље бави се утицајем југословенског Устава из 1963. године на уставне одредбе за уставну правичност у Чехословачкој, 1991. године. Завршно промишљање посвећено је надахњујућем и уједињујућем значају института уставне правде.

Професор доктор Милан Марковић.